

ffelig at paavise, at det vil være en uløselig Op-
gave. Der er Folk, som paa indirekte Maade
lide Tab, der langt overgaa de direkte Tab, som
det er lettere at paavise. Seg skal ganske vist
tage Sagen under Overveielse; men jeg forudser
og forudsiger, at det vil vise sig at være en Sag
af overordentlig Vanskelighed. Den anførte Van-
skelighed er ikke den eneste, der kommer til at
foreligge; men saa kommer Spørgsmaalet om Er-
statningens Størrelse. Hvorledes skal det være
muligt at faae den fastsat i de enkelte Tilfælde?
Vi kunne se, hvilke Vanskeligheder det vil med-
føre, ved at betragte, hvad der foreligger. Hvor-
ledes skulde man kunne forsvare paa en saadan
Angivelse og efter en Løs Undersøgelse paa et
senere Stadium at paalægge Staten en Forpligtelse
til at give en saadan ubestemt og ubestemmelig
Erstatning? Det bliver overordentlig vanskeligt.
Det er allerede meget vanskeligt overfor virkelig
paaviselige Forhold at vurdere den virkelige Skade,
men noget Saadant som, at Bærmen, der er solgt
for saa og saa Meget, ellers vilde have indbragt
Mere, og at Køerne vilde have malket saa og saa
Meget osv., er fuldkommen ubestemmeligt. Seg
tror, at alene den Omstændighed, at Vurderingen
vil være overordentlig vanskelig; og at det næsten
vil være umuligt at fastsætte Lovregler, der kunne
betrygge en nogenlunde paalidelig Vurdeing, gjør
det meget tvivlsomt, om denne Sag kan gennem-
føres ad Lovgivningsveien. Vi have Erfaringer
fra tidligere Tid og fra andre Omraader, der have
viist, hvor vanskelig en saadan Vurdering er; vi
ere ikke utjendte med, hvad en saadan Vurdering
giver. Seg tror ganske vist, at det vilde frem-
byde særdeles Betænknelighed, om vi vilde stille os
paa et saadant Standpunkt, at Statskassen skulde
kunne komme til efter saadanne Skønsvurderinger,
som vilde finde Sted, at udrede Erstatninger, der
vilde være af en uberegnelig Størrelse, naar man
skulde naae alle dem, der virkelig have eller kunne
synes at have et virkeligt Billighedskrav paa at
faae Erstatning for Tab, de have lidt. Seg siger:
synes at have, thi jeg tror ikke, at der i det Hele
er noget Billighedskrav i saa Henseende. Seg
skal altsaa ikke komme nærmere ind paa den Sag.
Seg tvivler ikke paa, og det gjør Thinget vist heller
ikke, at der vil blive rig Leilighed til at drøfte
disse Spørgsmaal paa senere Stadier og paa et
langt større og bredere Grundlag end det, vi her
have. Sæltfald vil det ske, naar vi i Genhold til
Indstillingerne i den forrige Del af denne Sam-
ling naturlig komme til at gjenoptage det Spørgs-
maal, om og i hvilke Punkter der er Anledning
til at revidere den nu bestaaende Lovgivning, om
hvilkent jeg ikke kan Andet end endnu engang poin-
tere, at England har erklæret, at den er det Bedste,
det fjender i denne Retning.

Berg: Den meget ærede Minister yttrede,
at han ikke vilde gaa dybere ind paa den Sag i

dens Almindelighed, som berøres i Indstillingen
under Nr. 3. Det forekommer mig imidlertid,
at den høitærede Minister var endel inde paa
Spørgsmaalet i dets Almindelighed, men forsa-
vidt skal jeg ikke følge ham. Seg er altsaa enig
i, at det store Spørgsmaal, som i en vis For-
stand hænger sammen med Forslaget Nr. 3, kan
udsettes til senere Drøftelse, og jeg tvivler heller
ikke om, at der vil blive Anledning til en saadan;
men jeg vil sige, at der muligvis er Mange, der
have ønsket, at den høitærede Minister vilde have
benyttet Leiligheden her til at meddele, hvorledes
Forholdene ere her paa Sjælland med Hensyn til
den ondartede Lungesyge, og hvilket Haab han
kunde give om i en nær Fremtid at faae det eksis-
terende Forbud imod Udførsel til England fra
Sjælland hævet. Mulig kan den høitærede Mini-
ster ikke give Oplysning i saa Henseende, eller han
finder maaste ikke Leiligheden passende dertil. Seg skal
heller ikke opfordre ham dertil; men jeg er overbevist
om, at, hvis han kunde have givet bestemte Oplys-
ninger, vilde det have vakt Glæde hos Mange.
Seg var ikke saa heldig at høre, hvad det ærede
Medlem for Holbæk Amts 3die Valgkreds (Zau-
ber) udtalte om Forslaget Nr. 3, og jeg kan der-
for ikke være sikker paa, at jeg kan henholde mig
til, hvad han derom har sagt. Naar jeg har til-
traadt dette Forslag, er det ganske simpelt grundet
paa, at jeg tror, at Regjeringsmagten gik for rask
tilværks med den Medslagtning af 47 Kreaturer,
som har fundet Sted. Naar man var kommen 5
forbi og havde 42 tilbage og, hver Gang man
slagtede Dyr, opdagede, at der ikke var det Sjer-
neste i veien med det — kun det svenske selske
Noget — saa synes det at være en noget rigorøs
Foranstaltning, man anvendte mod Vedkommende.
Deri forekommer der mig at kunne ligge nogen
Anledning til at tage ogsaa de paaviselige ind-
rekte Tab under Overveielse, som omhandles i
Andragendet. At der overfor en saadan Regje-
ringsforanstaltning ogsaa skulde ydes Erstatning
til Folk, som mulig paa 2den, 3die, 4de eller 5te
Haand kunne lide berunder, har jeg dog ikke før
hørt yttre, det var Noget, den høitærede Minister
mente, kunde blive Folgen deraf. Seg vilde alle-
rede finde, at det var store Ting, om man kunde
naae til saadanne Lovbestemmelser, at den, der di-
rette berøres af en for streng Regjeringsforan-
staltning, kunde faae en virkelig Erstatning. Det
er jo paa forfjællige af Administrationens, som
f. Ex. paa Retsvæsenets, Omraade, ofte saa, at
Mange kunne lide Meget under, at En bliver
uretfærdigt behandlet; men jeg har ikke hørt Nogen
yttre Andet end et Ønske om, at den uretfærdigt
Behandlede kunde faae en vis Erstatning, hvor-
imod man jo dog ikke forlanger, at der skulde
gives Erstatning til andet, tredje eller fjerde Led.
Saaledes bør det vel altsaa heller ikke være
her. Seg siger ikke, at Vedkommende er ble-
ven uretfærdigt behandlet; men jeg tror, at